

Sygn. akt *XVII AmE 95/20*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>Sędzia Sądu Okręgowego Ewa Malinowska</i>
Protokolant –	Sekretarz sądowy Joanna Nande

po rozpoznaniu 7 grudnia 2021 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania ***(...) sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w C.***

przeciwko ***Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki***

z udziałem

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w C. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 20 grudnia 2019 r. Nr (...)

1. oddała odwołanie;
2. zasądza od (...) sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w C. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Ewa Malinowska

XVII AmE 95/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 grudnia 2019 r. wydaną w sprawie Nr (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 7 w związku z art. 56 ust. 2 pkt 1, ust. 3 i 6 w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755 z późn. zm.) oraz w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w C. (NIP (...)) w związku z ujawnieniem w prowadzonej przez ww. spółkę koncesjonowanej działalności gospodarczej polegającej na obrocie paliwami ciekłymi nieprawidłowości, polegających na odmowie udzielenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacji, o których mowa w art. 28 ustawy - Prawo energetyczne, co wypełnia dyspozycję art. 56 ust. 1 pkt 7 ustawy - Prawo energetyczne orzekł, że

1. (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w C. w ramach prowadzonej koncesjonowanej działalności gospodarczej polegającej na obrocie paliwami ciekłymi odmawiała udzielenia Prezesowi URE informacji, o których mowa w art. 28 ustawy - Prawo energetyczne, dotyczących użytkownika zainstalowanego na stacji paliw w miejscowości S. (...), ul. (...) odmierzacza paliw ciekłych o numerze fabrycznym (...) i numerze czujnika objętości (...).

2. Za działania opisane w punkcie 1, wymierzył (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w C. karę pieniężną w wysokości 5 000 zł, co stanowi (...) przychodu z działalności koncesjonowanej osiągniętego w 2018 r.

(decyzja k. 6-19)

Powód wniósł odwołanie od tej decyzji zaskarżając ją w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucił: błędne zastosowanie art. 56 ust. 1 pkt 7 w zw. z art. 28 ust. 1 PE, alternatywnie art. 56 ust. 6 a przez niedostąpienie od wymierzenia kary pieniężnej, pomimo, że stopień szkodliwości czynów przedsiębiorcy był znikomy, a podmiot zrealizował ustawowy obowiązek złożenia informacji. Zarzucając powyższe wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji lub o jej zmianę i zasądzenie kosztów procesu.

(odwołanie k. 17-19)

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów postępowania.

(odpowiedź na odwołanie k. 29-34)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w C. prowadzi działalność gospodarczą polegającą na obrocie paliwami ciekłymi na podstawie koncesji udzielonej przez Prezesa URE decyzją z dnia 6 czerwca 2013 r., zmienionej decyzją z dnia 4 sierpnia 2017 r. Działalność ta prowadzona jest m. in. na stacji paliw w miejscowości (...) ul. (...).

(decyzje k. 17- 54 akt adm.)

W dniu 20 maja 2019 r. do Prezesa URE wpłynęło pismo Naczelnika Okręgowego Urzędu Miar w W. Wydział Zamiejscowy w L., w którym wskazano, że legalizacja odmierzaczy paliw ciekłych szt. 1 przeprowadzona w dniu 13 maja 2019 r. na stacji paliw E. ul. (...) w miejscowości S. wykazała, że termin ważności poprzednich świadectw upłynął 30.06.2017 r. Do pisma dołączono świadectwo legalizacji odmierzacza paliw ciekłych o numerze fabrycznym (...) i numerze czujnika objętości (...) zainstalowanego na należącej do Przedsiębiorcy stacji paliw w miejscowości S. (...), przy ul. (...), wydane w dniu 25 czerwca 2015 r. z terminem obowiązywania do dnia 30 czerwca 2017 r. oraz świadectwo legalizacji powyższego odmierzacza, wydane w dniu 13 maja 2019 r. z terminem obowiązywania do 14 czerwca 2021 r. Powyższe informacje wskazywały na to, że wskazany wyżej odmierzacz paliw, zainstalowany na przedmiotowej stacji paliw ciekłych w okresie od dnia 1 lipca 2017 r. do 12 maja 2019 r. nie posiadał stosownego świadectwa legalizacji wydanego przez właściwą jednostkę Urzędu Miar.

(pismo k. 1, świadectwa k. 2 i 3 akt adm.)

W związku z tym Prezes URE pismem z dnia 13 czerwca 2019 r. wezwał Przedsiębiorcę do przedstawienia informacji na podstawie art. 28 ustawy - Prawo energetyczne, czy w okresie, w którym przedmiotowy odmierzacz nie posiadał świadectwa legalizacji prowadził on obrót paliwami ciekłymi z jego użyciem oraz do przedstawienia dokumentów potwierdzających składane w tym zakresie wyjaśnienia.

(pismo k. 4 akt adm.)

W piśmie z dnia 8 lipca 2019 r., powód wskazał, że „[...] informuję, że w tym czasie nie był wykonywany obrót benzynami przy użyciu odmierzacza paliw o nr fab. (...) z powodu braku potrzeby i uszkodzenia odmierzacza (w takim

stanie zakupiliśmy stację paliw w 2017 roku). Po naprawie i legalizacji zaczęliśmy użytkować odmierzacze. Działalność rozpoczęta 8.08.2017 r. w S."

(pismo k. 8 akt adm.)

Pismem z dnia 17 lipca 2019 r., Prezes URE wezwał Przedsiębiorcę do przedstawienia wszelkich dokumentów potwierdzających te wyjaśnienia.

(pismo k. 9 akt adm.)

W piśmie z dnia 8 lipca 2019 r. powód udzielił odpowiedzi, że „nie korzystaliśmy z odmierzacza paliw o nr. fab. (...) z powodu jego uszkodzenia. Uszkodzenie było od momentu zakupu stacji, a ruch na stacji był słaby i nie było żadnego argumentu aby ponosić koszty naprawy a w następstwie legalizacji kolejnych kosztów związanych z legalizacją [...]”.

(pismo k. 12 akt adm.)

Pismem z dnia 10 września 2019 r., Prezes URE wezwał Przedsiębiorcę do przedstawienia dokumentów potwierdzających fakt rozpoczęcia w dniu 8 sierpnia 2017 r. działalności polegającej na obrocie paliwami ciekłymi na stacji paliw w miejscowości (...) A ul. (...), wszelkich dokumentów potwierdzających wyjaśnienia przedsiębiorcy dotyczące faktu nieprowadzenia koncesjonowanej działalności gospodarczej przy użyciu ww. odmierzacza paliw ciekłych w okresie od dnia 1 lipca 2017 r. do 12 maja 2019 r., w szczególności dokumentów sporządzonych przez firmę serwisującą lub wykonawcę naprawy potwierdzających fakt uszkodzenia ww. odmierzacza w momencie zakupu stacji oraz jego naprawę, tj. zgłoszenie usterki odmierzacza, protokoły naprawy, wydruki z systemu kasowo-pomiarowego itp.

(pismo k. 10 akt adm.)

W piśmie z dnia 8 października 2019 r. Przedsiębiorca wskazał, iż „[...] na stacji paliw w S. rozpoczęliśmy działalność po uzyskaniu koncesji (...) na tę stację. Potwierdzić ten fakt mogą osoby zatrudnione na tej stacji w tamtym czasie oraz zapisy w dokumentacji księgowej. Wyjaśniam, że stację paliw nabyliśmy w drodze przetargu od komornika. Nie otrzymaliśmy od niego żadnej dokumentacji dotyczącej stacji takiej jak książki rewizyjne zbiorników, czy świadectwa legalizacji odmierzaczy paliw. Wszystkie dokumenty dotyczące wykorzystywanej infrastruktury musieliśmy uzyskać kopię z odpowiednich urzędów i dołączyć je do wniosku o koncesję [...]. Nie posiadamy żadnych wcześniejszych dokumentów dotyczących uszkodzonego dystrybutora gdyż nie było nam potrzebne. Na wiosnę 2019 r. po stwierdzeniu możliwości wykorzystania tego dystrybutora Urząd Miar wykonał legalizację na co jest odpowiednie świadectwo”.

Przedsiębiorca nie przedstawił dokumentów potwierdzających fakt rozpoczęcia działalności koncesjonowanej na stacji paliw w miejscowości S. (...), ul. (...), jak i innych dokumentów, które były przedmiotem tego wezwania. Nie przedłożył również żadnego z dokumentów wymienionych przez niego w przedmiotowym piśmie - dokumentacji księgowej oraz dokumentów związanych z „potwierdzeniem możliwości wykorzystania odmierzacza”.

(pismo k. 16 akt adm. fakt niesporny)

W związku z tym Prezes URE wszczął wobec powoda postępowanie administracyjne w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 7 i 7a PE w związku z odmową udzielenia organowi koncesyjnemu informacji, o których mowa w art. 28 ustawy - Prawo energetyczne oraz w związku z wprowadzaniem w błąd Prezesa URE, co do treści informacji przedstawianych na podstawie ww. przepisu. O powyższym Przedsiębiorca został zawiadomiony pismem z dnia 22 października 2019 r., w którym wezwano go do udzielenia pełnej odpowiedzi na wszystkie wymienione wyżej wezwania Prezesa URE.

(zawiadomienie k. 55-56 akt adm.)

Wraz z pismem z dnia 6 listopada 2019 r. powód przedstawił jedynie kopie świadectw legalizacji odmierzacza, o którym mowa wyżej, w tym kopię świadectwa legalizacji ponownej wydanego w dniu 13 maja 2019 r., Ponadto powód wskazał, że „[...] dystrybutor objęty postępowaniem kontrolnym był niesprawny i do czasu jego naprawy nie było potrzeby legalizacji tego urządzenia”. Przedsiębiorca nadal nie przedstawił dokumentów dotyczących faktu rozpoczęcia prowadzenia działalności koncesjonowanej na stacji paliw w miejscowości S. (...), ul. (...) z dniem 8 sierpnia 2017 r. - jak i faktu uszkodzenia przedmiotowego odmierzacza w okresie przed legalizacją wskazanym przez Prezesa URE w piśmie skierowanym do powoda.

(pismo k. 59, świadectwo k. 60-64 akt adm.)

Powód w roku 2018 osiągnął przychód z działalności koncesjonowanej w wysokości (...) zł.

(formularz k. 65 akt adm.)

W dniu 20 grudnia 2019 r. pozwany wydał decyzję zaskarżoną w niniejszym postępowaniu.

(decyzja k. 6-19)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych powyżej dokumentów, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron niniejszego postępowania. Stan faktyczny nie był sporny pomiędzy stronami.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 PE Prezes URE ma prawo wglądu do ksiąg rachunkowych przedsiębiorstwa energetycznego oraz może żądać przedstawienia informacji dotyczących wykonywanej przez to przedsiębiorstwo działalności gospodarczej, w tym informacji o jego projektach inwestycyjnych, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji prawnie chronionych. Uprawnienie to służy Prezesowi URE do realizacji jego ustawowych kompetencji m.in. kontroli zgodności prowadzonej działalności koncesjonowanej z udzieloną koncesją.

Uprawnienie to jest obwarowane sankcją dla przedsiębiorcy, który nie udzieli żądanych informacji. Zgodnie bowiem z art. 56 ust. 1 pkt 7 PE karze pieniężnej podlega ten, kto odmawia udzielenia informacji, o których mowa w art. 28 PE.

Zgodnie z art. 57 ust. 3 wysokość kary pieniężnej wymierzanej za odmowę udzielenia informacji nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji, wysokość kary nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości powód był kilkakrotnie wezwany do przedstawienia dokumentów, które miały umożliwić Prezesowi URE ocenę wiarygodności przedstawionych przez przedsiębiorcę wyjaśnień dotyczących odmierzacza na stacji paliw w miejscowości S. (...)ul. (...) w okresie, kiedy odmierzaczn ten nie posiadał aktualnego świadectwa legalizacji. Brak tych dokumentów uniemożliwił Prezesowi URE ustalenie, czy przedsiębiorca przestrzegał warunków udzielonej mu koncesji. Przedsiębiorca otrzymał jasno skonkretyzowane żądanie w trybie art. 28 ust. 1 PE udzielenia informacji, a następnie przedstawienia dokumentów wraz z pouczeniem, że odmowa udzielenia informacji może skutkować nałożeniem na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Prezes URE wyraźnie wezwał powoda do podania informacji, czy przedsiębiorca w ramach koncesjonowanej działalności gospodarczej wykonywał obrót benzynami przy użyciu odmierzacza paliw o numerze fabrycznym wskazanym w piśmie i w przypadku nieprowadzenia przez przedsiębiorcę obrotu benzynami przy wykorzystaniu tego odmierzacza nadesłanie wszelkich dokumentów potwierdzających wyjaśnienia przedsiębiorcy. Wobec tego, że powód twierdził, że odmierzaczn był uszkodzony i go nie użytkował został jeszcze dwukrotnie wezwany przez Prezesa URE do udokumentowania tego faktu. Pozwany wskazał w piśmie (k.13 akt adm.) przykładowe dokumenty, które mogą stanowić dowód w sprawie (dokumenty

wystawione przez firmę serwisującą lub wykonawcę naprawy potwierdzających fakt uszkodzenia odmierzacza w momencie zakupu stacji paliw oraz jego naprawę, tj. zgłoszenie usterki odmierzacza, protokoły naprawy, wydruki z systemu kasowo-pomiarowego). Ponadto powód był wezwany do przedłożenia dokumentów potwierdzających fakt rozpoczęcia działalności w dniu 8 sierpnia 2017 r. Powód jako przedsiębiorca jest profesjonalistą, który decydując się na prowadzenie działalności koncesjonowanej musiał złożyć wiele dokumentów i spełnić wiele wymogów, żeby taką koncesję uzyskać i musi także liczyć się z tym, że prowadzenie takiej działalności może także oznaczać konieczność weryfikacji prawidłowości spełniania warunków wynikających z koncesji na każdym etapie prowadzenia działalności. W szczególności powód powinien gromadzić dokumenty związane ze spełnieniem wymogów technicznych przez urządzenia wykorzystywane na prowadzonej przez niego stacji paliw, czy też dokumentów związanych z ich naprawą, chociażby po to, aby wykazać należyłą staranność w prowadzeniu działalności koncesjonowanej. Żądanie Prezesa URE było jasne i precyzyjne i nie rodziło wątpliwości co do tego w jaki sposób przedsiębiorca powinien wykonać nałożony na niego obowiązek. Przysyłanie jedynie zdawkowych informacji bez dołączenia dokumentów na poparcie twierdzeń zawartych w pismach nie może być uznane jako wypełnienie obowiązku wynikającego z art. 28 ust. 1 PE.

Z tych względów nietrafny jest zarzut naruszenia przez Prezesa URE art. 28 ust. 1 PE. Odpowiedzialność z tytułu czynów opisanych w art. 56 ust. 1 PE ma charakter obiektywny, niezależny od winy sprawcy, a zatem uzasadnione było nałożenie na przedsiębiorcę kary za niewykonanie obowiązku, o którym była mowa powyżej.

Zgodnie z art. 65 ust. 6 PE Prezes URE ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe. Dokonując oceny tych przesłanek Prezes URE trafnie uznał, że w niniejszej sprawie brak było podstaw do zastosowania art. 56 ust. 6a PE zgodnie z którym Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek. Rację ma pozwany, że w niniejszej sprawie nie można uznać, że szkodliwość czynu była znikoma. Przedsiębiorca poprzez swoje zachowanie utrudniał organowi koncesyjnemu sprawowanie kontroli nad wykonywaną przez niego koncesjonowaną działalnością gospodarczą, zaniechaniem tym nie można przypisać znamion czynu o znikomej szkodliwości. Rację ma pozwany, że powód utrudniał Prezesowi URE realizację jego ustawowych kompetencji i uniemożliwił weryfikację, czy paliwo było wydawane konsumentom przy zachowaniu poprawności pomiarów, co mogło godzić w prawa konsumenta. Powód nie dochował reguł należytej staranności według podwyższonego miernika tej staranności, który obowiązuje przedsiębiorców. Zgodzić należało się też z pozwanym, że powód nie wykonał obowiązku z art. 28 ust. 1 PE, a zatem nie spełniona została druga przesłanka warunkująca skorzystanie z instytucji odstąpienia od wymierzenia kary. Powód przedłożył jedynie kopie świadectw legalizacji odmierzacza, czego nie można uznać, za realizację obowiązku do którego był wezwany wcześniej w trybie art. 28 ust. 1 PE. Z tych względów nietrafny jest zarzut naruszenia tego przepisu podniesione w odwołaniu.

Oceniając przesłanki wymierzenia kary Prezes URE trafnie uznał, że zachowanie przedsiębiorcy nosiło znamiona niedbalstwa. Pozwany prawidłowo ocenił możliwości finansowe przedsiębiorcy. Wymierzona kara stanowi (...)% przychodu uzyskanego przez przedsiębiorcę z tytułu prowadzenia działalności koncesjonowanej i nie wpłynie negatywnie na sytuację finansową przedsiębiorcy. Prezes URE trafnie uwzględnił jako okoliczność łagodzącą fakt, że powód nie był dotychczas karany za działania określone w art. 56 ust. 1 pkt 7 PE.

Z tych wszystkich względów, stwierdzając brak podstaw do uwzględnienia odwołania, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c., Sąd Okręgowy oddalił odwołanie.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że na koszty należne Prezesowi URE złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Ewa Malinowska